

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tároló

624.2

Szerző:

Cím: A Lánchid és a többi.

Idő
" 1915 "

Forrás:

Pesti hírlap

Személy

Bp.

1915 X.28

Helyszám

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Székesiővárosi háziyomda 1915.

— (A Lánchid és a többi.) Annak idején, amikor a Lánchid ujjáépítéséhez hozzáfogtak, a megnyitásra vonatkozó legelső jelentés azt foglalta magában, hogy ez legkésőbb az idén, június hónapban történik meg, de nem lehetetlen, hogy a közönség már hamarabb is átsétálhat, vagy átomnibuszozhat rajta. Azóta persze már régen elmúlt a június hónap, a szeptember is, sőt immár október legvégét járjuk, de a várt és az esedékes megnyitás nem akar bekövetkezni, aminek következtében az sem fog különösebben meglepni senkit, ha a novembert is a Lánchid nélkül szaladjuk át, de esetleg még decemberben is nélkülözzük ezt a közlekedő utat. És amiként a Lánchiddal, úgy vagyunk a különféle rekvirálásokkal. Az illetékes körök hetek, sőt talán hónapok óta hirdetik, hogy a rekvirálás a buzára, a babra, a krumplira, a kukoricára hamarosan bekövetkezik s eközben az illetőket arra figyelmeztetik, hogy készleteiket jó lesz beszolgáltatni, mert néhány nap múlva olcsóbb áron szedik el tőlük. A termelők, akik tisztában vannak a helyzettel, csak mosolyognak és annyit sem hisznek a komoly rekvirálás lehetőségében, mint azon hírben, hogy manna fog potyogni az égből. Azok azonban, akik a rekvirálást váró élelmicikkekre rászorulnak, bizonyos áhitattal várják a nevezetes és megváltó napot, szent naivitással bizakodva hogy ez esetben az árak leszállanak és ők sok minden nyomoruságtól megszabadulnak. Ezekhez hasonlóak azok a szegény reménykedő gazdasszonyok is, akik komolyan vették ama félhiva-

talos hiradást, amely azt tartalmazta, hogy a disznóhusnak és a zsirnak az árát rövidesen maximálni fogják, aminél fogva az áremelkedés lehetősége megszűnik. Abban a hatalmas és részben kómikus társaságba, amely a rekvirálás és a maximálás közeli bekövetkezésében némi megayugvást talál, azok is beletartoznak, akik immár közel egy esztendő óta várják azt a csodás eseményt, amelynek elkerültéről igen sok közleményt említett s amely abból áll, hogy a főváros az ő rizskészletét tíz havi hevertetés után áruba bocsátja és a rizsben dolgozó haramiákat letöri. Miután pedig a várakozók és a naivok tulsokan vannak, hát azon sem lehet csodálkozni, hogy ezek között a becsapott emberek között több olyan akad, aki abban a babonás hitben ringatózik, hogy minden bajnak a Lánchid az oka. Mert ha azt a megszabott időpontban megnyitották volna, az esetben a kormány és a főváros is megtette volna kötelességét és így ma nem kellene sült krumplin és babfőzeléken élni. Ezekben az emberekben azonban él a reménység is és úgy okoskodnak, hogy ha a Lánchid megnyitásának az ideje végrevalahára, ha mindjárt a jövő tavasszal is, elérkezik, akkor megkezdik a rekvirálást, a maximálást és szétosztják a rizskását is. Dehát, az Isten áldja meg a késlekedőket, mikor nyitják meg a Lánchidat?